

Title	An analysis of participant reference in Bru narrative texts as spoken in Khok Sa-at village.
Researcher	Charles Thomas Tebow II
Degree	Master of Arts in Linguistics
	Payap University, Chiang Mai, Thailand
Advisor	Asst. Prof. Dr. Thomas M. Tehan
Date Approved	04 March 2010
Number of Pages	116
Keywords	Discourse analysis, Bru, Participant reference

ABSTRACT

This study analyzes the participant identification system of five third-person narrative texts in the Bru language as spoken in the village of Khok Sa-at (Bru KS) of Sakon Nakhorn province, Thailand. The analysis describes referring expressions used to track participants and their discourse functions.

The inventory of referring expressions used to track participants consists of null (zero) reference, nouns, pronouns, NPs with classifiers, NPs with demonstratives and NPs with relative clauses. Each of these referring expressions have a particular function and role in the discourse to identify referents and to signal thematic salience.

Givón's (2001b) method of topic persistence and decay is used to objectively determine participant rank. This method identifies which participants are central, major, minor or peripheral. Dooley and Levinsohn's (2001) method is used to discern sequential participant reference patterns in terms of default encodings in eight different environments. The combination of these two methodologies revealed useful insights into some of the difficulties of identifying the referents experienced by non-native Bru KS speakers.

ชื่อเรื่อง	การวิเคราะห์การอ้างถึงผู้มีส่วนร่วมในเรื่องเล่าภาษาบูรุ ที่พูดในหมู่บ้านโคกสะอาด
ผู้จัดทำ	Charles Thomas Tebow II
หลักสูตร	Master of Arts in Linguistics มหาวิทยาลัยพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ ประเทศไทย
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	รองศาสตราจารย์ ดร. Thomas M. Tehan
วันที่อนุมัติผลงาน	04 มีนาคม 2553
จำนวนหน้า	116
คำสำคัญ	การวิเคราะห์เรื่องเล่าภาษาบูรุ

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้วิเคราะห์ระบบการกล่าวถึงผู้มีส่วนร่วมในเรื่องเล่าที่มีบุคคลที่สามจำนวน 5 เรื่อง ในภาษาบูรุที่พูดในหมู่บ้านโคกสะอาด จ. ศอกนคร ประเทศไทย โดยบรรยายรูปภาษาแทนสิง อ้างถึงที่ใช้ในการระบุผู้มีส่วนร่วมและหน้าที่ทางปริเจนของรูปภาษาดังกล่าว

รูปภาษาแทนสิงอ้างถึงที่ใช้ในการติดตามผู้มีส่วนร่วมประกอบด้วยการอ้างถึงที่ไม่ปรากฏ คำ นาม คำสรรพนาม นามวลีที่มีคำลักษณะนาม นามวลีที่มีคำระบุเฉพาะ และนามวลีที่มีคุณานุ ประโยค รูปภาษาแทนสิงอ้างถึงเหล่านี้มีหน้าที่และบทบาทเฉพาะในปริเจนเพื่อรับสิงอ้างถึงและ ทำให้ใจความหลักมีความเด่น

งานวิจัยนี้ใช้วิธีการคงอยู่และลดหัวข้อของ Givón (2001b) ในการกำหนดลำดับของผู้มีส่วนร่วม อย่างเป็นรูปธรรมโดยระบุว่าผู้มีส่วนร่วมคนใดเป็นตัวเอก มีบทบาทหลัก บทบาทรอง หรือเป็น ตัวประกอบ และนำวิธีการของ Dooley and Levinsohn (2001) มาใช้ในการพิจารณารูปแบบของ การอ้างถึงผู้มีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่องในแต่ละขั้นของการถอดรหัสโดยปริยาในสภาพแวดล้อมที่แตกต่าง กัน 8 แบบ การใช้วิธีการทั้งสองวิธีนี้ทำให้เข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้นในการระบุสิงอ้างถึงสำหรับผู้ที่ไม่ ได้ใช้ภาษาบูรุที่พูดในหมู่บ้านโคกสะอาดเป็นภาษาแม่